

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Sylwia Poradzisz

Protokolant: Karolina Jaworska

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2016 roku

sprawy **V. K.**

syna V. i G. z domu L.

urodzonego (...) w K. (Ukraina)

oskarżonego o to, że:

I w dniu 01 maja 2016 roku w W. woj. (...), poprzez używanie słów wulgarnych uznanych powszechnie za obelżywe znieważył funkcjonariuszy Policji st. sierż. W. L., st. sierż. D. R., sierż. P. N., sierż. K. P. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku publicznego,

tj. o czyn z art. 226§1 kk w zw. z art. 57a§1 kk

II w dniu 01 maja 2016 roku w W. woj. (...), stosując przemoc poprzez kopanie i wyrywanie się oraz groźby bezprawne w postaci grożenia pozbawieniem życia wywierał wpływ na czynności urzędowe funkcjonariuszy Policji st. sierż. W. L., st. sierż. D. R., sierż. P. N., sierż. K. P. w celu zmuszenia zaniechania prawnej czynności służbowej, przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku publicznego,

tj. o czyn z art. 224§1 kk w zw. z art. 57a§1 kk

I. V. K. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 226§1 kk w zw. z art. 57a§1 kk i za to na podstawie art. 226§1 kk w zw. z art. 57a§1 kk wymierza mu karę grzywny w wymiarze 20 (dwudziestu) stawek dziennych, przyjmując wartość jednej stawki na 20 (dwadzieścia) złotych;

II. V. K. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 224§1 kk w zw. z art. 57a§1 kk i za to na podstawie art. 224§1 kk w zw. z art. 57a§1 kk wymierza mu karę grzywny w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych, przyjmując wartość jednej stawki na 30 (trzydzieści) złotych;

III. na podstawie art. 85§1 kk i 86§1 kk łączy oskarżonemu jednostkowe kary grzywny orzeczone w pkt I i II dyspozycji wyroku i orzeka karę łączną grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wartość jednej stawki na 30 (trzydzieści) złotych;

IV. na podstawie art. 57a§2kk orzeka nawiązkę w związku z popełnieniem czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku na rzecz pokrzywdzonych D. R., W. L., P. N. i K. P. w kwotach po 200 złotych;

V. na podstawie art. 57a§2kk orzeka nawiązkę w związku z popełnieniem czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku na rzecz pokrzywdzonych D. R., W. L., P. N. i K. P. w kwotach po 200 złotych;

VI. zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych poniesionych w sprawie, wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IIK 566/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 maja 2016r. oskarżony V. K. dowiedział się, że jego była dziewczyna przebywa z innym mężczyzną w lokalu (...) w W.. Oskarżony udał się w to miejsce i widząc swoją dziewczynę tańczącą z innym mężczyzną bardzo się zdenerwował i zaczął się z nią kłócić, był wulgarny. W związku z zachowaniem oskarżonego został on wyprowadzony z lokalu przez pracowników ochrony.

Oskarżony zachowywał się także w sposób wulgarny i agresywny wobec mężczyzny towarzyszącego jego byłej dziewczynie.

Z uwagi na zachowanie oskarżonego właściciel lokalu wezwał patrol Policji.

Interwencję w stosunku do oskarżonego podjęli funkcjonariusze Policji st. sierż. W. L., st. sierż. D. R., sierż. P. N., sierż. K. P.. Funkcjonariusze wezwali oskarżonego, który awanturował się pod lokalem, do zachowania zgodnego z prawem. Oskarżony nie reagował na polecenia, zaczął znieważać funkcjonariuszy mówiąc do nich „jeba... w dup... psy, odjeb... się, pierd... się głupie chu...” Oskarżony nie chciał się uspokoić i okazać dokumentu tożsamości. Przy próbie dokonania kontroli osobistej krzyczał do policjantów „zostawcie mnie chu... jeb... .

Oskarżony chcąc zmusić funkcjonariuszy do odstąpienia od podjętej interwencji wrywał się, kopał nogami i groził funkcjonariuszom pozbawieniem ich życia, kierując do nich słowa „wypuście mnie psy jeb..., to was wszystkich utłukę, bo mam takich znajomych, że was wszystkich zajeb...”

Oskarżony został zatrzymany i przewieziony do KP I w W..

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 30-31, 43-44

Zeznania świadków:

- K. P. – k. 12-13
- D. R. – k. 16-17
- W. L. – k. 20-21
- P. N. – k. 24-25

Płyta z monitoringu wraz z odtworzeniem zapisu – k. 60-62

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił zgodnie z ustalonym stanem faktycznym. Oskarżony był uprzednio karany.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 30-31, 43-44

Dane o karalności – k. 56-57

Sąd nadto zważył:

Zgromadzone w sprawie dowody w sposób nie budzący wątpliwości wykazały winę i sprawstwo oskarżonego w zakresie obu zarzucanych mu czynów.

Oskarżony przyznał się do zarzucanych mu czynów, a jego wyjaśnienia korespondowały z zeznaniami świadków – pokrzywdzonych funkcjonariuszy Policji W. L., D. R., P. N. i K. P., którzy przedstawili w sposób spójny i konsekwentny zachowanie oskarżonego podczas interwencji.

Z tychże dowodów osobowych wynikało jasno, że oskarżony wyzywał interweniujących w stosunku do niego funkcjonariuszy Policji słowami wulgarnymi uznanymi powszechnie za obelżywe, zwracając się do nich „jeba... w dup... psy, odjeb... się, pierd... się głupie chu... .

Z zeznań świadków wynikało także, że oskarżony groził interweniującym funkcjonariuszom pozbawieniem życia, a nadto kopał nogami i wrywał się, chcąc zmusić interweniujących funkcjonariuszy Policji do zaniechania podjętej przez nich czynności służbowej – interwencji - w stosunku do oskarżonego.

Zeznania świadków potwierdzone zostały także przez zapis monitoringu w takim zakresie w jakim wskazywali oni, że przed podjęciem interwencji oskarżony zachowywał się agresywnie, a co istotnie utrwalono na nagraniu. Kamera nie obejmował natomiast przebiegu samej interwencji z uwagi na zmianę miejsca, w którym znajdował się oskarżony i policjanci.

Niemniej jednak sam oskarżony nie kwestionował, że działał pod wpływem emocji, że był zdenerwowany, agresywny i wulgarny i w taki też sposób zachowywał się w stosunku do funkcjonariuszy, choć nie opisywał szczegółowo swojego zachowania.

Zeznania W. L., D. R., P. N. i K. P. w tym natomiast zakresie pozostawały spójne i zbieżne, wskazując na agresję V. K., na używane przez niego wulgarne zwroty, jakie kierował do nich w czasie interwencji oraz stosowanie przemocy w postaci kopania nogami, wrywania się i grożenia pozbawieniem życia, co w konsekwencji skutkowało zatrzymaniem oskarżonego.

Wszystkie te dowody tworzyły spójną i konsekwentną całość, pozwalając na przyjęcie stanu faktycznego zdarzenia.

W ocenie Sądu uznać należało, jak przyjął to oskarżyciel publiczny, iż oskarżony swoim zachowaniem polegającym na znieważaniu funkcjonariuszy Policji słowami wulgarnymi uznanymi powszechnie za obelżywe podczas przeprowadzanej przez nich interwencji i w związku z tą interwencją, wyczerpał znamiona występku z art. 226§1 kk. Oczywistym pozostaje, że używane przez oskarżonego słowa wulgarne i zwroty, jak choćby „jeb... psy” miały charakter znieważający godność funkcjonariuszy, bez wątpienia miały pejoratywny charakter i godziły w godność człowieka.

Zachowanie natomiast polegające na stosowaniu przemocy w postaci wrywania się, kopania oraz grożenia interweniującym funkcjonariuszom policji w celu zmuszenia ich do zaniechania podjętej przez nich czynności służbowej – interwencji, w czasie której policjanci usiłowali wylegitymować oskarżonego, wyczerpało znamiona występku z art. 224§2 kk.

Sąd podkreśla w tym miejscu, iż w wyniku omyłki przyjął zarówno w części wstępnej wyroku, jak i w konsekwencji w części dyspozytywnej, kwalifikację prawną z art. 224§1 kk. Jednakże opis czynu, jaki został przyjęty przez Sąd w sposób nie budzący wątpliwości wskazywał na kwalifikację prawną z art. 224§2 kk, a którego czynność sprawcza polega właśnie na stosowaniu przemocy lub groźby bezprawnej w celu zmuszenia funkcjonariusza publicznego do zaniechania prawnej czynności służbowej. Znamiona tegoż właśnie występku wyczerpał oskarżony, który określone w tym przepisie sposoby oddziaływania – przemoc i groźby bezprawne – stosował wobec interweniujących w stosunku do niego funkcjonariuszy Policji, aby zmusić ich do zaniechania teje czynności służbowej.

Mając na uwadze, iż zachowanie oskarżonego było umyślnym zamachem na działalność instytucji państwowych, albowiem skierowany został przeciwko interweniującym funkcjonariuszom Policji w czasie podejmowanej przez nich

interwencji i w związku z tą interwencją, a także, że przedmiotowe zachowanie oskarżonego podjęte zostało publicznie i bez powodu, Sąd oba występki, za aktem oskarżenia, zakwalifikował jako występki o charakterze chuligańskim z art. 57a§1 kk.

Funkcjonariusze Policji podejmowali interwencję wobec agresywnego i nietrzeźwego oskarżonego, który wyprowadzony został przez ochronę lokalu (...) w W., na wezwanie jego właściciela. Chcąc przeprowadzić w sposób przewidziany prawem interwencję funkcjonariusze bez jakiegokolwiek powodu zostali zaatakowani przez oskarżonego, który zaczął ich wyzywać wulgarnie, a następnie grozić im, kopać i wrywać się, a całość zdarzenia rozgrywała się w miejscu publicznym – na ul. (...) w W., przed lokalem (...) w obecności osób trzecich.

Zachowanie oskarżonego było wysoce naganne, w żaden sposób niesprowokowane przez Policjantów, którzy musieli przeprowadzić interwencję i wylegitymować oskarżonego, a co mieści się przecież w czynnościach przewidzianych prawem.

Wobec powyższego Sąd przyjął za aktem oskarżenia, iż w istocie oba występki, jakich dopuścił się oskarżony miały charakter chuligański, stąd też w kwalifikacji prawnej czynów przyjęto także art. 57a §1 kk.

Uznając oskarżonego za winnego zarzucanych mu czynów Sąd wymierzył mu następujące kary: za czyn z art. 226§1 kk w zw. z art. 57a§1 kk, na podstawie tychże przepisów karę grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych, przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 20 złotych; za czyn z art. 224§2 kk w zw. z art. 57a§1 kk, na podstawie tychże przepisów, przy zastosowaniu art. 37a kk, karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych, przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 30 złotych.

W tym miejscu podkreślić należy, iż w pkt II dyspozycji wyroku Sąd omyłkowo nie powołał art. 37a kk, będącego podstawą do orzeczenia kary grzywny zamiast kary pozbawienia wolności, przewidzianej w sankcji art. 224§2 kk w zw. z §1 kk. Oczywistym pozostaje, że jedynie przepis art. 37a kk mógł stanowić podstawę do orzeczenia kary grzywny za czyn z art. 224§2 kk.

Łącząc oskarżonemu jednostkowe kary grzywny Sąd na podstawie art. 85§1 kk i art. 86§1 kk orzekł karę łączną grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, ustalając wartość jednej stawki na kwotę 30 zł.

Zdaniem Sądu orzeczone kary jednostkowe i kara łączna grzywny są adekwatne zarówno do stopnia winy, jak i społecznej szkodliwości popełnionych czynów.

Co do zasady Sąd podzielił stanowisko oskarżyciela publicznego, który w złożonym wniosku w trybie art. 335§2 kpk w przedmiotowej sprawie wnosił o orzeczenie w stosunku do oskarżonego kar jednostkowych i kary łącznej grzywny, a powodem, dla którego wniosek ten nie podlegał uwzględnieniu była okoliczność, iż nie obejmował on także nawiązki przewidzianej w treści przepisu art. 57a§2 kk.

Zdaniem Sądu orzeczenie kary łącznej grzywny było w pełni uzasadnione.

Co prawda sprawcze zachowanie oskarżonego było naganne, wulgarnie i agresywne i uznane zostało za występki o charakterze chuligańskim, to jednak pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej skutkującej uszczerbkiem w jego sferze finansowej uznać należy za odpowiednio dolegliwe.

Poniesienie konsekwencji finansowych bez wątpienia powinno być odczuwane przez oskarżonego jako słuszna reakcja karna, tym bardziej, że on sam wyraził skruchę i wykazał negatywny stosunek do popełnionych czynów.

Dodatkowo, Sąd na podstawie art. 57a§2 kk orzekł obligatoryjne nawiązki na rzecz wszystkich pokrzywdzonych – D. R., W. L., P. N. i K. P. w kwotach po 200 zł, za popełnienie czynów z art. 226§1 kk i art. 224§2 kk. Z całą pewnością orzeczenie to będzie współmierną dolegliwością dla sprawcy za jego sprawcze zachowanie ukierunkowane przeciwko funkcjonariuszom publicznym.

Zdaniem Sądu orzeczone kary oraz nawiązka uzmysłowią oskarżonemu, że winien on kontrolować swoje emocje i respektować kompetencje organów ścigania realizowane wobec obywateli. Orzeczone kary powinny odnieść skutek nie tylko w zakresie represji, ale także prewencji i uświadomić oskarżonemu, że każde zachowanie wyczerpujące znamiona przestępstwa będzie należycie ukarane.

Na podstawie art. 624§1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych, wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.